

Ὅτε δὲ αἱ πρῶται ἀκτίνες τοῦ ἡλίου ἐχρῦσαν τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων, πᾶς θόρυβος εἶχε παύσει· ὁ μὲν Ἰβραῖμ. ἔσπευσε νὰ καταβῆ εἰς τὴν πεδιάδα, σιωπῇ δὲ καὶ ἐρημία ἐπανῆλθον διὰ παντὸς εἰς τὰ ὕψη ἐκεῖνα· μόνον δὲ μικρὰ νέφη πυρίτιδος περιερίσσαντο εἰσέτι ἀργὰ εἰς τὰς χαράδρας, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ δισκεδάσθησαν ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.

Ὁ ἱστορικὸς Φίνλεϋ, καὶ τοι αὐστηρὸς κριτὴς τοῦ Δικαίου, ὁμολογεῖ ὅτι διὰ τοῦ τοιούτου θανάτου ἐξηγόρασε πάσας τὰς παρεκτροπὰς αὐτοῦ καὶ ὅτι ἡ μάχη ἐκεῖνη ὑπῆρξεν ἡ θαυμασιωτέρα τῆς ἐκστρατείας. Ὁ δὲ Ἰβραῖμ, ὡς λέγεται, δὲν ἠθέλησε νὰ καταβῆ πρὶν ἢ ἰδῆ τὸν νεκρὸν τοῦ ἥρωος· καὶ εὐρῶν αὐτὸν διέταξε νὰ γηθῆ ὄρθιος ἐπὶ στελέχους. Ἀφοῦ δὲ παρετήρησε σιωπηλὸς τοὺς χαρακτῆρας αὐτοῦ διαμένοντας ἔτι ἀρβενωποὺς καὶ φοβερούς, ἠσπάσθη εὐλαβῶς καὶ τὰς δύο καθμαγμένας παρειὰς τοῦ πεσόντος καὶ ἀνέκραξε· «Ὡ γῆ τῆς Πελοποννήσου! Ἐὰν ἔχῃς καὶ ἄλλα τέκνα ὅμοια πρὸς τοῦτον, οὐδέποτε θά σὲ ἀνακτήσωμεν.»

Ἦτο ἄρα δυνατὸν νὰ ἐπιθυμήσῃ ὁ Ἀρχιμανδρίτης ὡραιότερον λόγον ἐπικηδέιον; Γνωστὸν δὲ ὅτι τὰ πράγματα ἐπεκύρωσαν τὴν προφητείαν τοῦ Αἰγυπτίου.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Περιεργότατον φυσικὸν φαινόμενον παρετηρήθη ἐν τῷ Βορνέω. Εἰς τὰς ἐκβολὰς τῶν ποταμῶν τῆς χώρας ἐκεῖνης ἀκούεται εἰδὸς τι ἁρμονίας, συνισταμένης ἐκ σειρᾶς ἤχων, ὅτε μὲν παρατεταμένων, ὅτε δ' ἀνωμάλων καὶ ἄλλοτε διακεκομμένων, οἵτινες φαίνονται ὡσεὶ ἐκπεμπόμενοι ἐκ τοῦ βάθους τοῦ ποταμοῦ. Οἱ πειραθέντες νὰ ἐξηγήσωσι τὸ φαινόμενον ἐπισήμονες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εὐρωσι λόγον ἄλλον πειστικώτερον τοῦ ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν φερομένου. Οὗτοι νομίζουσιν ὅτι οἱ ἤχοι ἐκεῖνοι προέρχονται ἐκ τῆς δυσκολίας τῆς συγκεράσεως τῶν γλυκῶν ὑδάτων τῶν ποταμῶν μετὰ τῶν θαλασσίων· ἔχουσι μάλιστα παρατηρήσει ὅτι ὅσῳ ἐνδότερον εἰσχωρεῖ ἡ θάλασσα εἰς τὴν κοίτην τῶν ποταμῶν, τοσούτῳ μᾶλλον ἐντεταμένη εἶναι ἡ μουσικὴ τῶν ὑδάτων.

Ὁλλανδὸς τις περιηγητὴς παρομοιάζει τὴν μουσικὴν τῶν ποταμῶν πρὸς τὸν ἤχον τῶν χορδῶν βαρυβαρβίτου. Εἰκάζει δ' ὅτι τὸ πλοῖον, ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ ὁποῖου συνήθως ἤκουσε τοὺς ἁρμονικοὺς ἐκεῖνους ἤχους, συνετέλει εἰς τὴν ἐπίτασιν αὐτῶν διὰ τῶν δονήσεων τῆς κοιλότητος καὶ τῶν σιδηρῶν πλευρῶν αὐτοῦ.

Ἐν τούτοις δὲν ἐξηγεῖται πάλιν πῶς τὸ ἐν λόγῳ φαινόμενον παράγεται ἀποκλειστικῶς ἐν ταῖς ἐκβολαῖς τῶν ποταμῶν μιᾶς μόνον χώρας,

διότι, ἐκτὸς ἐὰν τὰ ὕδατα τῆς χώρας ἐκεῖνης διαφέρουσι τῶν ἄλλων (ὅπερ ὑπὸ οὐδεμιᾶς βεβαιούται παρατηρήσεως), καὶ εἰς ἄλλας χώρας καὶ ὑπὸ ἀναλόγους ὄρους συγκεράννυνται γλυκῆ ὕδατα μετὰ θαλασσίων.

Ἐκ τούτου ὁρμώμενοι, εἰκάζουσιν ἕτεροι ὅτι ἡ μουσικὴ ἐκεῖνη προέρχεται ἐκ τινος εἶδους ἰχθύων, παρὰ τὰς ἀκτὰς τοῦ Βορνέου ἐνδιατωμένων. Ἀλλὰ ποῖον, δὲν εἰξεύρουσιν. Ἡ εἰκασία ὅμως αὕτη στηρίζεται ἐπὶ γεγονότος, πληρέστατα βεβαιωμένου, τῶν ἤχων δηλονότι, οὗς ἐκπέμπουσι δύο ἢ τρία εἶδη γνωστῶν ἰχθύων, ἰδίως δὲ ἡ *σκιαινίς* (*ombrine*) τῶν ἰταλικῶν παραλίω, ἧς τὴν φωνὴν οἱ ἄλιεῖς λέγουσιν ὅτι κούουσι καὶ εἰς βάθος δεκαπέντε ἢ εἴκοσιν ὄργυιων καὶ οἱ πωγωνία, οἵτινες πλέουσι παρὰ τὰ πλοῖα, ἐκπέμποντες ἤχους, οὗς οἱ ἀκούσαντες προσομοιάζουσι πρὸς τυμπανισμοὺς ἢ κωδωνισμοὺς.

Ὅπως δὴποτε ὅμως οὐδεμία βεβαία καὶ πειστικὴ ἐξήγησις εὐρέθη τοῦ περιέργου τούτου φαινομένου.

Η ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΠΕΚΙΝΟΥ

Ἐν τῇ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν ὑποβληθείσῃ ἐκθέσει αὐτοῦ, ὁ κ. Φλεριάλ, προϋστάμενος τῆς εἰς Πεκίνον ἀποσταλείσης γαλλικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς παρατήρησιν τῆς διαβάσεως τῆς Ἀφροδίτης διὰ τοῦ ἡλίου, γράφει τὰ ἐπόμενα περὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς πόλεως ἐκεῖνης·

«Κατὰ τοὺς δύο μῆνας τῆς καταναγκαστικῆς ἀργίας, οὗς διήγομεν ἕνεκα τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐκ τῶν παγετῶν τοῦ ποταμοῦ Πείχῳ, ὁ κ. Λαπιὲ ἠδυνήθη νὰ καταρτίσῃ ἀκριβῆς διάγραμμα τῆς πόλεως.

Τὸ ἔργον τοῦτο, εὐχερέστατον ἐν Εὐρώπῃ, ἐν Πεκίνω ἀπῆτησε μεγίστην περίσκεψιν καὶ ἐπιδειξίτητα. Μόλις καὶ μετὰ βίας ὁ κ. Λαπιὲ ἠδυνήθη ν' ἀποπερατώσῃ τὸ ἔργον του πληρώνων τοὺς φύλακας τῶν τειχῶν καὶ ἀποκρύπτων τὰ ἔργαλεῖα αὐτοῦ.

Τὴν ἀκριβείαν δὲ τῶν καταμετρήσεων καταρωθῶσαμεν νὰ βεβαιώσωμεν δι' ἀποκλεισιομέτρων καὶ τινων ἄλλων ἀστρονομικῶν παρατηρήσεων.

Ἐκ τοῦ διαγράμματος τοῦ κ. Λαπιὲ προκύπτει ὅτι τὸ Πεκίνον (ἡ ταταρικὴ καὶ ἡ σινικὴ πόλις ὁμοῦ) ἔχει μῆκος 8473 μέτρων κατὰ βορειομεσημβρινὴν διεύθυνσιν, καὶ μέσον πλάτος 7000 μέτρων.

Τὸ τεῖχος, περιβάλλον ἅπασαν τὴν πόλιν ἄνευ διακοπῆς, ἔχει περιφέρειαν 33 χιλιομέτρων, ὕψος δὲ 13 μέτρων καὶ πλάτος 15' εἰς ἀπόστασιν 100 μέτρων ἀπ' ἀλλήλων ἐγείρονται προμαχῶνες ἄλλοι μὲν 12 μέτρων ὕψους ἐπὶ 12 πλάτους, ἄλλοι δὲ 25 ἐπὶ 25.

Εἰς κρότον πυροβόλων,
εἰς στεναγμούς τῆς φρίκης,
εἰς πυρπολήσεις στόλων
καὶ εἰς παιᾶνας νίκης
ἐξύπνησ' ἡ Ἑλλάς'
ἀφῆκε τὰς κοιλάδας
ἢ φοβισμένη Χάρις,
καὶ εἰς τὰς πεδιάδας
ἐθέριζεν ὁ Ἄρης
γενναίων κεφαλάς.

Ἐ τῆς Θράκης τὸ περιγιάλι,
ἔς τὰ δένδρα, ἔς τὰ νερά του,
ποῦ εἶχες γλυκοφάλει,
δλήθρου καὶ θανάτου
ἐφύσησε πνοή'
μαράθηκαν τὰ φύλλα
κ' ἡ λάμψις τῆς ἡμέρας,
καὶ ἄγρια μαυρίλλα
ἐχύθ' εἰς τοὺς ἀέρας,
καὶ ἔσθυσ' ἡ ζωή.

Τότ' ἔφυγες εἰς δάση,
ἔς ἐρημωμένα μέρη,
κ' ἐπρόσμενες νὰ φθάσῃ
τὸ νέον καλοκαίρι
γιὰ νὰ μεταφανῆς.
Τῶν φίλων σου τὰ πάθη
πολλοὺς ἐθρήνηες χρόνους,
καὶ εἶχες ἀπομάθει
νὰ λαρυγκίζης τόνους
μελωδικῆς φωνῆς.

Μὰ νὰ ποῦ ἀνθοφόρα
ἢ ἄνοιξις γυρίζει'
ἢ μάγισσα Πανδώρα
τοὺς λόφους μας στολίζει
μὲ τάπητας χλωρούς.
Ἐ! ἔλα! Μὲ κιθάραις,
ὅπου μὲ ῥόδα στέφουν,
ἢ Μούσαις καὶ ἡ Χάρες
νὰ, πάλιν ἐπιστρέφουν
κ' ἀρχίζουν τοὺς χορούς.

Κυλαῖ ἡ Ἴπποκρήνη
καὶ πάλιν μελωδίας,
κ' εἰς τὴν Ἑλλάδα χύνει
ποιήσεως πλουσίας
τὸν ἐνθουσιασμόν.
Ν' ἀρχίσῃς σὲ ζητοῦμεν
τῆς λύρας σου τὸν ἦχον'
μ' εὐλάβειαν θ' ἀκοῦμεν
κάθε χρυσόν σου στίχον
ὡς τῶν Μουσῶν χρησμόν.

Ἐ πολιά σου κόμη
ἄς στολισθῇ μὲ ῥόδα,

καὶ ῥύθμισε ἀκόμη
νεάζοντα τὸν πόδα
εἰς εὐθυμον χορόν.
Ἐνέπνεεν ὁ ἔρωσ
τὸν ποιητὴν τῆς Τέου'
κ' ἐκεῖνος ἦτον γέρος,
πλὴν φρένας εἶχε νέου,
καὶ γῆρας ἀνθηρόν.

Ἐ! νέος πάλιν γίνε,
μὲ τὴν Ἑλλάδα νέος'
κιθάριζε καὶ πίνε
χωρὶς μερίμνας, ἔως
τοῦ τέλους τοῦ γραπτοῦ.
Εἰς τὴν ἐλευθερίαν
ὡς ἡ Ἑλλάς βαπτίσου,
κ' ὡς Φοῖνιξ ἀπ' τὴν κρύαν
σποδὸν ἀναγεννήσου,
καὶ ψάλλε ὡς προτοῦ.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Νέον οἰκιακὸν μέσον πρὸς καθαρισμὸν μεμολυσμένων
χώρων καὶ διατήρησιν φαγητῶν.

Μία τῶν ἰσχυρωτάτων οὐσιῶν, πρὸς καταστρο-
φὴν ζωϊκῶν φυτικῶν ἀναθυμιάσεων, εἶνε ὁ κα-
βουρδισμένος καφῆς. Οὐδέποτε πρέπει νὰ παρα-
λείψωσιν αἱ οἰκοδέσποιναὶ κατὰ τὸ καβουρδισμα
τοῦ καφέ νὰ περιφέρωσιν ἀνεωγμένον τὸ καβουρ-
διστήρι (φρύγετρον) δι' ὅλης τῆς οἰκίας καὶ νὰ ἔ-
χωσιν ὅλας τὰς θύρας τῶν δωματίων ἀνεωγμέ-
νας. Συχνάκις αἱ ἀποθήκαι τῶν οἰκιῶν ἔνεκα ση-
πωμένων οὐσιῶν (κρέατος, τυροῦ κ. τ. τ.) ὄζουσι κα-
κῶς καβουρδισμένους τότε καφῆς περιφερόμενος
καταπαύει εὐθὺς τὴν κακοδμίαν. Κατὰ τοὺς
καθαρισμοὺς καταβοθρῶν καὶ τῶν τοιοῦτων δι' ὀ-
μοίων καπνισμάτων καταπαύει εὐθὺς ἢ κακὴ ὀ-
σμὴ. Ὡσαύτως ὁ καφῆς εἶνε τὸ καλλίτερον θυ-
μίαμα ἐν αἰθούσαις ἀσθενῶν καὶ ἐν γένει εἰς
μολυσματικὰς νόσους, ἀνώτερον δὲ καὶ αὐτοῦ
τοῦ χλωρίου καὶ φαινικοῦ ὀξέος, ὧν ἡ δσμὴ δύνα-
ται ἐνίοτε αὐτὴ καὶ μόνη νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τινα
ἀσθένειαν. Ἐὰν ἐπιπάσωμεν κρέας ὠμὸν ἢ θήραμα
δι' ἀλεσμένου καφέ διατηρεῖται πρόσφατον ἐπὶ
πολλὰς ἡμέρας.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Πρόχειρος δοκιμασία τῆς ποσιμότητος τοῦ ὕδατος.

Πλήρωσον φιάλην περιέχουσαν μίαν ὀκτὸν ὕ-
δατος ἐκ τοῦ δοκιμασθησομένου, ἐντὸς δ' αὐτῆς
ἐμβάπτισον μικρὸν σακκίδιον ἐκ λινοῦ ὑφάσμα-
τος περιέχον τεμάχια τινὰ σακχάρους. Μετὰ 3
ἢ 4 ὥρας ἐὰν τὸ ὕδωρ διατηρῆται καθαρὸν καὶ
διαυγὲς εἶνε σημεῖον ὅτι εἶνε καλῆς ποιότητος καὶ
πόσιμον· τοῦναντίον δὲ, ἐὰν φανῇ τεθολωμένον.